

**UZ DRUGU
OBLJETNICU NAŠE
DRŽAVNOSTI**

SVOJI NA SVOME

SIBENSKI LIST

GLASILO OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XXX. BROJ 1484	IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR Šibenik, 30. svibnja 1992.	CIJENA 30 HRD
------------------------	--	------------------

»MANJINSKI ZAKON« I BUDUĆNOST DALMACIJE

U ŽARIŠTU

Nitko nema ništa protiv da naše zakonodavstvo po svom moralnom utemeljenju bude na razini najljuđenijih stečevina, ali poznavajući neprijatelja, teško da će ga to zadovoljiti. On nije ni poveo ovaj krvavi rat za veća prava Srba u Hrvatskoj, nego protiv postojanja Hrvatske kao države na ovim prostorima

Stranica 2.

RAZGOVOR S POVODOM:

Paško BUBALO, predsjednik Općinske skupštine Šibenik

SADA JE NAJVAŽNIJE USPOSTAVITI MIR

Stranica 3.

ma jedna zlatna nit što se provlači kroz burnu povijest daleko u prošlost, što je povezala stoljeća, ratove, ljude i događaje u jedinstvenu nisku — hrvatsku povijest. Ona je uvijek bila zajednički nazivnik, ime i znak raspoznavanja, prenošen s generacije na generaciju kao zavjet oca sinu i tako redom. Na tu su nisku nanizani jednako pobjede i porazi, veliki i mali — obični ljudi, jednako vezani za nju samo s različitim ulogama.

Ta zlatna nit je zapravo hrvatska državnost, živjela je u hrvatskom biću od stoljeća sedmog u različitim oblicima, nekad kao težnja, pa kao stvarnost u doba vladara hrvatske krvi, a onda dugo dugo, od 1102. do naših dana kao kombinacija između uspomene na prošlost, participacije u »zajedništvu« i nade u punu suverenost. Prema tomu hrvatska državnost je isto što i hrvatska povijest, mukotrpa, ispresijecana, ali čudotvorno žilava i postojana poput hrvatskog čovjeka, koji je u isto vrijeme sniva i živi.

U vrtlogu ovog surovog rata prisiljeni smo u isto vrijeme oplakivati naše mrtve, slušati priopćenja o suludom bombardiranju rodilišta i živjeti ushićene podizanja hrvatskoga barjaka na spaljenim, srušenim, ali oslobođenim područjima Lijepe naše. Sudbina nam je podarila toliko povijesnih događaja

u isto vrijeme da ih jednostavno ne možemo osjetiti i doživjeti svakoga za sebe kako bi to priličilo.

Nikada u povijesti hrvatskog naroda događanja nisu bila tako zgusnuta, kontradiktorna i istovremena kao sada. Čovjek je jednostavno zasut informacijama, osupnut zločinima i ushićen promocijom svoje države u svijetu. Hrvatski narod je u ove dvije godine prošao križni put od »secesionista« koji se usuduju rušiti Jugoslaviju kao zadužbinu dvaju svjetskih ratova, do napaćenog naroda kojem čak i takve asocijacije kao što je Pokret nesvrstanih i konačno Ujedinjeni narodi priznaše legitimitet i državnost.

Ako u ovim teškim trenucima rata, siromaštva pa i simptoma malodušnosti ima nešto u što se možemo zakleti, pogledati sebi u budućnost i složiti se bez obzira na stranačku pripadnost, onda je to državnost. Njeno oživotvorenje je cilj svih Hrvata i onih koji ovaj komad zemlje i mora drže svojim. To je onda i kriterij temeljem kojeg možemo graditi i svoje odnose spram drugih.

Iako nema mogućnosti za velike fešte, promenade i slavlja, naši istinski osjećaji ljubavi spram jedine nam domovine bit će dovoljni za naše ushićenje.

Ivan BURIĆ

*Čestitamo Dan državnosti
REPUBLIKE
HRVATSKE*

**DRUŠTVO I
POLITIKA**

SUMRAK VELIKOSRPSTVA

Srbi bi trebali shvatiti da će Hrvatska nastojati izgraditi takav društveni odnos unutar kojeg će i oni nju osjećati domovinom dužnosti i obveza, bez privilegija i mitomanija. U takvim odnosima imat će i moderne političke stranke, udruženja i kulturne institucije u vlastitu korist. Prijetvor- nosi srpstva na uzroku ne može naći sreću u zadovoljavanju nad učinjenom nesrećom hrvatskom narodu. Upravo spoznaja o snazi hrvatske građanske i europske svijesti, do vrenja pojačava ekstremno srpstvo u želji za daljnom satanizacijom našeg naroda

Stranica 5.

SUMRAK VELIKOSRPSTVA

Propaganda velikosrbijanske retorike posljednjih mjesec dana postupno, ali sigurno gubi prvotno izrazitu ratnohuškašku prepoznatljivost iz doba svoje rane mladosti memorandumskih dana iz 1986/90. Svjedoci smo činjenice da se na problemu shvaćanja dužnosti, ljubavi i obaveza kojih su dio hrvatskih Srba bili dužni iskazivati prema rodnoj domovini, sve zamršenije i izgubljenički ne mogu više povezivati smisao i željeni rezultat pansrbijanskog političkog produkta. Naime, kruta zbilja, neminovnost poraza i ponora velikosrpske strategije primjenjivane u Hrvatskoj državi, uvelike je promijenila odnos spram njoj, u osjećanju da vrijeme zločina potražuje ruku pravde. Stoga nam je u prosudbi da ocijenimo ispravnost postupaka pravosudnih i tužilačkih organa, u cilju priprema podizanja optužnica i istražnih postupaka protiv neprilagodljivog, pobunjeničkog i ratujućeg dijela srpskog pučanstva u Hrvatskoj. Suočen sa činjenicom da u povijesti svijeta ne postoji primjera poricanja dužnosti kooperativnosti spram državi svoga rođenja, a zbog sve očitijih sumnji i iskrenost krajnjih namjera nacional-srbijanske ljubavi prema tzv. krajinama po Hrvatskoj i Herceg-Bosni, dio pobunjeničkog srpstva iz Hrvatske pokušava na izokrenuti način promovirati vlastiti kut gledanja na mirovni plan UN na hrvatskim područjima, koje oni smatraju »oslobođenim« srpskim državama izvan Hrvatske. Igrajući na kartu niske razine političke kulture pobunjeničkoga dijela svoga pučanstva, suočenog gospodarstvenom bijedom kao rezultatom vlastita promišljanja sistema vrijednosti i životnih tokova, glasnogovornici srpske propagande glumeći brigu za »Srbe u dijaspori« na prostoru raspadajuće Jugoslavije, sažimaju krajnje fatalističke informativne tirade izvan logike i vremena. Izrečenih objektivna stanja srpske stvari u Petrinji, Korenici, Kninu i Banja Luci, krajnja vojna opcija na srpsko-crnogorski način čini se kao jedina moguća varijanta za ratujući dio pobunjenika i agresora. Računica je jasna: vojnom agresijom protiv Slovenije, Hrvatske i Herceg-Bosne postiglo se što se htjelo, regionalno srpstvo osigurano ostacima vojne efektive raspadajuće armije, u lokalnoj razini izvršena prilagodba vlasti u novonastalim uvjetima i na ostatku svijeta je da dađe poseban blagoslov takvim činima. Srpstvo sada iskazuje svoju agresivnost na regionalno ratujućoj razini u područjima zamišljenih krajinskih razgraničenja po Hrvatskoj i Bosni. Račun im je potpuno razumljiv ali ne i razlika u ocjeni neliznaženja optimalnih rješenja jer se i dio glavnih zagovornika takve politike očitovao u odnosu na srpstvo izvan Srbije u formi objašnjenja da mirovne snage UN svojim dolaskom nagrađuju srpsku posesivnost za tuđim životnim i državnopravnim prostorom. Forma takvog odnosa jest u sadržaju primisli da se dolazak mirovnjaka prikaže osiguranjem teritorija SR Jugoslavije koje Srbi po svom shvaćanju na izvoran način naseljavaju izvan granica takve nepriznate države i to na teritoriju suverene hrvatske države. Na našu sreću i zadovoljstvo Hrvatska je proglašena i samostalnom i suverenom na cjelini svog nacionalnog prostora. Blizu 5.000 poginulih hrabrih hrvatskih branilaca i civila, oko 25.000 ranjenih, razoreni gradovi (Vukovar, Gospić, Zadar, Karlovac, Dubrovnik, Vinkovci i dr.) stotine uništenih sela, egodus 700.000 prognanika i izbjeglica, 20 milijardi dolara štete — to su generalni rezultati srpskoarmijske agresije na Hrvatsku. Dodatak im se čini u geopolitički i ekonomski Hrvatskoj susjednoj Herceg-Bosni, pa im se i dug naplate gubitničke uloge stražara nad nesrpskim narodima propale države čini dodatnim zadovoljstvom. Nastavak zločina i razaranja u Herceg-Bosni ima dodatnu otežavajuću okolnost blizu 300.000 izbjeglica prema Hrvatskoj kao i nezapamćene poteškoće osiguranja humanitarne pomoći. Gotovo da se ne povjeruje u sredinu vitalnosti hrvatskog čovjeka u brizi za pridošlice čak i uz evidentnu inozemnu pomoć. Sva brutalna silina velikosrpske ekspanzije iskazala se ko-

Kvaliteta odnosa, koja bi definitivno pokopala izolacionizam srpskog etnikuma na našim prostorima, perjanicama velikosrpskog projekta čini se najkatastrofalnijom pojavom koja bi ih mogla zadesiti. Vrijeme u tom pogledu radi za hrvatski narod, sve hrvatske građane, pa i Srbe od kojih očekujemo vlastito prepoznavanje u hrvatskom političkom korpusu

ličinom razaranja bosanskih gradova i imovine nesrpskog pučanstva. Koordinacija oba krajiško-srpska etnikuma (blizu 700.000 stanovnika), u oko 35 općina Hrvatske i Bosne oko opiranja i nepriznavanja realiteta samostalnosti dviju suverernih država, novih članica UN, samo je onaj završni element nastavka velikosrpske politike u okolnostima povlačenja većine vojne efektive jugoarmade u nepriznatu SR Jugoslaviju. Medunarodni pritisak na Srbi-

se očekivati od onog dijela koji u pokušaju uništavanja Hrvata i Hrvatske, kao i vlastitog pučanstva, vidi svrhu svoga daljnjeg ustrajanja na razaranja, pljački i odmetništva. Uostalom postavlja se pitanje: da li je moguće da 35 posto srpskog pučanstva od ukupnog broja od 21 posto u Hrvatskoj i Bosni svoj daljnji opstanak vidi u remetenju civilizacijskih normi i pravila, budući da je većina od oko 1 milijun Srba u istim državama naseljena i živi u manjim ili ve-

ju i Crnu Goru uvjetovao je, po svemu sudeći, značajnoj redukciji velikosrpskog cilja zapadno od Drine, i u novim okolnostima svodi se na poziciju regionalizacije unutar Bosne i krajiških kvazitvorevina po Hrvatskoj. Izgleda da niti donošenje Zakona o pravima manjina u Hrvatskoj od 8. 5. 1992. za promjenu političkog odnosa pobunjeničkih dijelova srpskog etnikuma još uvijek ne donosi posebnoga ploda. Nikakva pravila odnosa prema državi ne mogu

ćim gradskim središtima. Ostajući vjerni lakoći obarača kao da potvrđuju već poznato etnološko pravilo da su gore i brda oduvijek određivale ratujući karakter pučanstva, od vlaškoturskih vremena do današnjih dana. Pojmovni svijet u kojemu opljačkano, paljeno i uništeno ostaje sinonimom moralnog kodeksa začaran je krug začahurenog dijela ekstremnog velikosrpstva. Onaj intelektualni (Akademija, Francuska 7, dio klera, represivni aparat

i dio opozicije) nekritički se odnosi i pospješuje sve iskazane oblike političke regresije, tražeći u tome uzore iz vlastite bližnje povijesti (Garašanin, Pašić, Moljević). Velikosrpstvo na uzroku nikako se nije moglo pomiriti s porazom svog bića sadržanog u poricanju primisli da bi hrvatski i muslimanski narod mogao tražiti opstojnost u vlastitim državama. Krajnji je rezultat za te pojavne oblike osjećaj blizine neminovnosti poraza i iz proste činjenice da je Srbija kao idejni stožer takve politike sve činila da Hrvatskoj i Bosni silom promijeni geopolitičke prednosti koje upućuju na prirodnu uzajamnost. Upravo rasprostranjenost 7 milijuna Hrvata i Muslimana bila je veliki izazov za agresivnu politiku koja na ovim prostorima traje više od 150 godina. I sve to u ime dva milijuna Srba koji tu žive i koji će kad-tad shvatiti da svoju postojanost i interes trebaju potraživati u slobodnim i suverenim državama Hrvatskoj i Bosni, kao potpuno ravnopravni građani. Iz te je činjenice potekao i proces potiranja prilagodbe Srba ovih krajeva na pozitivne tekovine političko-pravne i kulturne povijesti hrvatskog naroda, unutar kojega su i oni živući ovdje već oko 300 godina također pridonosili. Velikosrpstvo kao prijetuću pojavnost na našim prostorima uočio je kao prvi među hrvatskim misliocima i N. Tommaseo još 1842. u obraćanju posebnim memorandumom austrijskom ministru grofu Metternichu. Valjalo bi znanstveno valorizirati taj neistraženi projekt u Beču. Tommaseo je u simbiozi narodnosnih i vjerozakonskih predrasuda dijela pravoslavlja, misleći na tadašnju carsku Rusiju i njen utjecaj na kneževinu Srbiju, osjetio opasnost za slavenstvo i hrvatstvo na ovim područjima te je toplo preporučivao austrijski interes u Bosni.

On koji je imao i autonomaških primisli prvi je među Hrvatima, unutar čije kulture ima vlastitih mladenačkih udjela, tražio »katoličku Slaviju« uz podršku sjedinjenja Bosne s Dalmacijom, dakako i s Hrvatskom i kao dužnost Austrije koja ga je vječno progonila smatrao je podupiranje tih težnji, uz ocjenu iz 1854. danu engleskom povjereniku na Krfu »S. Ward« da bi Šibenik mogao biti glavnim gradom takve zajednice.

Srbi bi trebali shvatiti da će Hrvatska nastojati izgraditi takav društveni odnos unutar kojeg će i oni nju osjećati domovinom dužnosti i obaveza, bez privilegija i mitomanija. U takvim odnosima imat će i moderne političke stranke, udruženja i kulturne institucije u vlastitu korist. Prijetvornost srpstva na uzroku ne može nači sreću u zadovoljavanju nad učinjenom nesrećom hrvatskom narodu. Upravo iz spoznaja o snazi hrvatske građanske i europske svijesti, do vrenja pojačava ekstremno srpstvo u želji za daljnjom satinizacijom našeg naroda. Miloševićevo, Kostićevo i drugo blaćenje pozitivnih hrvatskih pozicija (priznanje od 80 država svijeta) u odnosu na shvaćanje uloge mirovnih snaga UN, ima za cilj remetničku tendenciju u odnosu na vlast i opoziciju Hrvatske u cilju sprečavanja približavanja hrvatskoj političkoj ideji onog dijela srpstva koji bi, potpomognut intelektualnom elitom iz većih gradova naše republike, unio u srpski politički rječnik laičko poimanje dužnosti pojedinca prema osobi, grupi i narodu vlastite države. Takva se kvaliteta odnosa, koja bi definitivno pokopala izolacionizam srpskog etnikuma na našim prostorima, perjanicama velikosrpskog projekta čini najkatastrofalnijom pojavom koja bi ih mogla zadesiti. Vrijeme u tom pogledu radi za hrvatski narod, sve hrvatske građane, pa i Srbe od kojih očekujemo vlastito prepoznavanje u hrvatskom političkom korpusu. Srpsko preispitivanje u ulozi hrvatske budućnosti i »vraćanje« Srbije i njenih ideja u istočne granice jamstvo su takvim razmišljanjima. Usprkos svemu što se dogodilo i kraj svih nesreća nanesenih hrvatskom narodu, biće ovog naroda znat će pravu mjeru za izgradnju države od interesa za sve njene građane.

PRAČKA JE JOŠ UVIJE

Prozor u svijet s prve linije fronte u Dubravica-
ma. Neprijatelj je nad-
ohvat ruke.

Odlazak na stražarsko mjesto. Hrvatska je u srcu i na
sru.

Dubravičke trišnje, poznati
beru hrvatski vojnici

SKRADIN NA PRAGU DRUGOG RATNOG LJETA

**Svi u Skradinu znaju da »njihovi«
četnici iz okolice nisu ništa
drugačiji od onih koji su minule
srijede u Sarajevu granatama
zasuli gladne civile u redu za
kruh. Tim više, jasnije je da će se
na silu ipak morati odgovoriti
istom mjerom**

D o Skradina je oko petnaest kilo-
metara, koje ćete znamo (lo-
šom) cestom prevaliti za nekih
dvadeset-dvadeset i pet minuta.
Granatama iz Sonkovića, Gračaca,
Bratiškovača i još nekih okupiranih se-
la iz kojih nekadašnji radnici šibenskih
poduzeća preobraženi u četnike općin-
skom središtu šalju ubojiti metal taj
put mnogo je kraći: teško je računati,
ali probajte — prosječna granata leti
brzinom od tisuću metara u sekundi,
ne vraća se nikad, ali ne budimo naivni.
I hrvatska je vojska mnogi put »bila prisiljena
uzvratiti«. Stoga je, barem za
realistu, nebo iznad nas tek koridor kojim
lete projektili različitih kalibara i od-
ržavaju zračni most između »nas«
i »njih«. Riječi su potrošene već odav-
no.

Standard niti za beštumu

U Skradinu su padale riječi — i od-
lazile u vjetar. Kasnije su padale mine
i granate, a danas je, od proteklog lje-
ta, u gradiću teško naći kuću na kojoj
nema tragova kokardaške artiljerije.
Sve ono što je Bosna — na razini re-
torike proživljavala nakon Hrvatske, a sa-
da i govorom oružja, šibensko je pod-
ručje doživjelo u Skradinu i okolici.
Pregovori o izgradnji zajedničkog vo-
dovoda koji je trebao povezati pola-
-pola Hrvata i Srba koji su ovdje živjeli,
a sada ratuju, bili su prekinuti SDS-ov-
skom parolom »Ne želimo hrvatsku vo-
du« i zabranom srpskim predstavnicima
da dolaze na sastanke. Minobacači su
došli kasnije, a prve eksplozije mina
u Skradinu razuvjerile su i najveće ide-
aliste »da Skradin neće biti metom ar-
tiljerije.« Malo je kome danas do bilo
kakvih jubileja, ali je dobro podsjetiti
se da ovih dana ističe godina otkako
su kolege novinari »Slobodne Dalmaci-
je« i HTV-a bili uhićeni u Smrdeljima
nedaleko od Laškovića, da bi Dubravi-
čani, čuvši tu vijest, zaustavili novinare
iz beogradskih »Večernjih novosti«
i RTB-a predvođene Krstom Bijelićem,
tada već dokazanim medijskim poboč-
nikom velikosrpske ideologije. Nije toli-
ko važno što je Bijelić tada dobio po-
nosu i u Beograd se zajedno s kolega-

ma morao vratiti u demoliranim kolima;
ne treba taj događaj spomenuti niti da
bi se novinari opisali kao žrtve, ali se
treba sjetiti da je Hrvatska tada imala
samo slabo naoružanu policiju koja je
kasnije, na svojim plećima iznijela prve
udare rata. Slika tada gnjevnih, ali šoki-
ranih ljudi, koji su se dugo pitali da li im
se život pretvorio u noćnu moru koja
će prestati s jutrom, postala je kroz
ovu godinu drugačijom. Istina, mnogi
od tih mirnih Rupljana, Laškovičana,
Piramatovčana... danas su prognani
ljudi čiji su domovi opljačkani i razru-
šeni, ali Skradinom danas dominira do-
bro organizirana Hrvatska vojska s is-
kusnim borcima. Četnici i »JNA« jesu
prvi zategnuli pračku i mnogo je puta
ispalili, ali »hrvatska pračka« ovdje još
nije učinila svoje. Linija fronte od lani
se nije značajno promijenila. Ali, odnos
snaga bitno je drugačiji.

Teško se sjetiti svih događaja.
U ratu na koji smo sviknuli kao na život
s manom mnogo se toga dogodilo,
a detalja se ne može sjetiti niti pred-
sjednik Mjesne zajednice Skradin, Mi-
roslav Maslač. U Skradinu je sada oko
osamdeset ljudi, a Maslač će reći, svode-
ći na trenutak događaje u opću sli-
ku, »da je pokušano sve da ne dođe
do rata.« Bjelodan dokaz krivnje veli-
kosrba su dakako, krvavi događaji
u Bosni i Hercegovini. Maslaču, upo-
nom pregovaraču iz proteklih vremena,
i čovjeku koji je uvijek »smirivao lop-
te«, Skradinjani su nadjenuli nadimak
»Suživot«. Uporan u mišljenju da će se
ovdje, nakon ovoga rata, pa makar za-
vršio u još većoj krvi ipak morati živjeti
zajedno, očito djeluje kao romantik.
Usprkos glasno izrečenom mišljenju
čovjeka kojemu je mina prije nekoliko
dana ubila majku, 72-godišnju stariću,
»da priznaje ili život ili ništa«, »te da je
očito kako je riječ o pobuni velikog di-
jela Srba protiv Hrvata i Hrvatske«,
Maslač je ponovio uvjerenje po kojem
bi se trebalo riješiti onih militantnih,
koji su poveli kolo. Fra Bono, župnik
Piramatovački, samo je rekao kako je
dokazano da su do danas izigrali sve
dogovore i da im se ne može vjerovati.
»Eto, dogovorili smo se da u Bribiru
čuvaju Piramatovčane od četnika, ali

Prvi vod druge bojne treće satnije nerazdvojna, prekaljena ekipa ispred kafića »Platana« Željka Karege
Rosa

PROGRAM POVROTKA PROGNA

BESPOVRATNI KRED

M arko Kardum, starac iz Vukšića
živi kao prognanik u Vodičanki-
nom »Imperijalu« već deset mje-
seci. Prognanički život odavno
mu je dosadio, ne zna više što bi sa so-
bom jer cijelog je života naučio raditi u po-
lju ili oko kuće. Da može, sutra bi se vratio
u selo kao i njegov sin s obitelji, »samo da
iz Vukšića istiraju četnike i da selo bude
sigurno«. Ma kakvi programi o povratku,
čudi se Marko, »ne tribaju nam programi
i puste priče, neka samo četnici odu i osi-
gura nam se nužni smještaj i svi mi idemo
natrag«. Slično kao Marko, razmišlja veći-
na prognanika, zanima ih jedino dan kada
će se na svoja ognjišta moći slobodno
vratiti. Kada će to biti još uvijek nitko ne
može sa sigurnošću kazati, međutim u ši-
benskoj općini ozbiljno se priprema po-
vratka prognanika u njihova sela. Upravo
iz šibenske općine stigao je u Ministarstvo
obnove Republike Hrvatske prvi program
povratka prognanika i ocijenjen je viso-
kom ocjenom. Riječ je o djelomičnom pro-
gramu povratka koji se odnosi samo na

revitalizaciju društvenih djelatnosti, te PTT
i zdravstvene mreže na područjima s kojih
je stanovništvo prognano. Program je izra-
đen pod pokroviteljstvom općinskog Sek-
retarijata za društvene djelatnosti a njego-
vu izradu potaknuo je profesor Zvonko
Pešić. Radna grupa koja je taj dio posla
uspješno obavila upotpunjena je potom
novim stručnjacima iz različitih oblasti,
imenovanih 15. svibnja od strane Izvršnog
vijeća Skupštine općine Šibenik. Prerasla
je u Odbor za izradu cjelovitog programa
povratka prognanika u šibenskoj općini,
a za koordinatora izrade tog programa
imenovan je građevinski inženjer Ante Ba-
šić. U međuvremenu Vlada Republike
Hrvatske izradila je načelni program po-
vratka prognanika za cijelu Hrvatsku koji
bi se po općinama trebao operacionalizira-
ti. U tom programu Vlada je odredila neko-
liko tipova povratka prognanog stanovni-
stva a na šibensku općinu, kaže Bašić od-
nose se dva tipa — povratak u mjesta koja
se nalaze u blizini fronte a pod kontrolom
su hrvatske vlasti, primjerice Skradin, Ga-

čelezi, Putičani, Dubravice
područja koja su trenutno
koja nije planiran dolazak
FOR-a. Bašić smatra da su
voljnije nego na nekim dru-
i da ćemo mi brže i lakše
stanovništvo. Povratak bi
niziran a ne stihijski i nek-
pravi onda izrada program-
u šibenskoj općini, izrada
odredit će što je sve za po-
no.

● Na kojim se pretpo-
gram temelji?

— Najvažnije je — ka-
riti povoljne sigurnosne us-
što ja u ovom programu
fazom. To znači uspostavl-
hrvatske vlasti na sada
ručjima šibenske općine.
pravi onda izrada program-
jer koga ćemo mi i kako
u toj prvoj fazi trebalo bi
što bi radile ekipe MUP-
ske a nakon toga bi stigle

BRIJAČKO-FRIZERSKO DRUŠTVENO PODUZEĆE ŠIBENIK

Radi utvrđivanja interesa za kupnju BRIJAČKO-FRIZERSKOG poduzeća iz Šibenika i upisa dionica budućeg dioničkog društva »Brijačko-frizersko« dioničko društvo u postupku pretvorbe vlasništva, skladno odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, upućuje javni

POZIV

1. djelatnicima Brijačko-frizerskog društvenog poduzeća,
2. umirovljenim djelatnicima Brijačko-frizerskog društvenog poduzeća,
3. ranije zaposlenim u Brijačko-frizerskom društvenom poduzeću,
4. osobama iz članka 5. točka 1. stavak 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća,

da prijave namjeru kupnje dionica, uz Zakonom predviđene popuste.

- Kupnja dionica može se obaviti:
- odjednom uplatom cijelog iznosa,
 - otplatom dionica u ratama do pet godina
 - uplata dijela iznosa odmah, a dijelom u ratama.

Ako ste zainteresirani za kupnju dionica molimo da ispunite anketni kupon i pošaljete ga u roku od deset dana na adresu: Brijačko-frizersko društveno poduzeće — Šibenik, Trg Julija Skjavetića broj 1, uz naznaku »za kupnju dionica«.

Sve potrebne obavijesti možete dobiti u upravi poduzeća, ili na telefon 22-094.

Napomena: ispunjavanje anketnog kupona ne stvara obligaciju upisa i kupnje dionica.

»TISAK« PODUZEĆE ZA PROMET ROBE NA VELIKO I MALO UVOZ I IZVOZ POSLOVNICA ŠIBENIK

Po odluci organa upravljanja od 18. 5. 1992. komisija za licitaciju raspisuje:

NADMETANJE za prodaju rashodovanih sredstava

— kiosk aluminijski 2 x 2, godina proizvodnje 1972, cijena 40.000 HRD.

Nadmetanje će se održati 5. lipnja 1992. godine u prostorijama »Tisak«, poslovnića Šibenik, Kralja Zvonimira bb Bilice, u 13 sati.

Pravo nadmetanja imaju sve pravne i fizičke osobe koje uplate 10 posto od navedenog iznosa.

Kaucija će se uplaćivati 5. lipnja u 12 sati. Navedeno se sredstvo može pogledati svakoga dana na lokaciji kod ulaza na Polikliniku (ispred vulkanizerske radnje). Kupac je dužan u roku od 5 dana uplatiti za izlicitirano sredstvo u čitavom iznosu, a ako to ne učini gubi pravo na preuzimanje sredstava. Troškovi kupovine padaju na teret kupca prema Odluci Skupštine općine.

MALI OGLASI

TELEFON: 25-606

PRODAJEM stroj za pranje rublja star 4 godine u izvrsnom stanju i video player marke »Goldstar« 2 godne. Javiti se na telefon 059/23-073. (2487)

PRODAJE se traktor »Mondial IMD«, 10 KS, naftaš sa frezom i prikolicom. Informacije na telefon 35-150 od 9 do 19 sati. (2488)

ZAPOSLENA djevojka traži manji, povoljan stan. Javiti se na telefon 23-992. (2489)

POPRAVLJAM stroj za pranje rublja i električne bojlere. Javiti se na telefon 28-277. (2490)

MIJENJAM trosoban stan na Vidicama za dva jednosobna. Javiti se na telefon 32-022 oko 19,30 sati. (2491)

IZNAJMLJUJEM jednosoban stan. Javiti se na telefon 32-226 poslije podne. (2492)

PRODAJEM parcelu površine 500 četvornih metara u Bilicama, 150 metara udaljeno od spomenika, po cijeni 20 DEM po četvornom metru i zemljište površine 12.000 četvornih metara uz Bosu s lijeve strane, po cijeni 5 DEM po četvornom metru. Javiti se na telefon 059/36-924. (2493)

PRODAJEM komplet namještaj: regal, dva kauča i dvije fotelje i stolić. Javiti se na telefon 38-193. (2494)

PRIMILA bih jednu zaposlenu djevojku kao cimericu drugoj u dvosobnom stanu. Nazvati na telefon 26-931. (2495)

IZNAJMLJUJEM poslovni prostor u Ulici Ive Lole Ribara br. 5 (preko puta nove pošte), površine 40 četvornih metara i skladišni prostor površine 20 četvornih metara. (2496)

PRODAJE se obradivo, vrlo kvalitetno zemljište u Donjem polju, površine 1740 četvornih metara. Cijena povoljna. Informacije na telefon 34-926. (2497)

PRODAJE se brod »Istranka« sa vanbrodskim motorom, natkabinom, kompletno opremljen i sa vezom u Zblaću. Informacije na telefon 34-926. (2498)

PRODAJEM kuću u Šibeniku ili je mijenjam za odgovarajuću parcelu ili kuću uz more na šibenskom području. Javiti se na telefon 059/23-466. (2499)

IZNAJMLJUJEM uređeni poslovni prostor, površine 25 četvornih metara u Šibeniku, prikladan za razna predstavništva ili mali obrt. Za informacije obratiti se na telefon 059/54-007. (2500)

IZNAJMLJUJEM jednosoban ili dvosoban stan, može namješten ili nenamješten, s posebnim ulazom i dvorištem. Ozbiljne ponude na telefon 38-371. (2501)

PRODAJEM teren na Srimi površine 900 četvornih metara ili polovinu od toga. 150 metara udaljeno od mora, voda, struja i baraka na terenu. Cijena povoljna. Javiti se na telefon 34-804. (2502)

IZNAJMLJUJEM poslovni prostor površine 30 četvornih metara u Ulici Matije Gupca broj 7. Pogodno za kancelarije, liječničku ordinaciju ili slično. Informacije na telefone 23-032 ili 23-760 tijekom cijelog dana. (2503)

TUŽNO SJEĆANJE na voljenog supruga

ANTE BEGO

28. V. 1988. — 28. V. 1992.
Život je okrutan, a rastanak bez povratka bolan.
Uvijek si prisutan u mojim mislima.
Tvoji najmiliji: supruga i djeca (33)

TUŽNO SJEĆANJE na voljenog supruga, oca i djeda

GOJKA BARANOVIĆA

28. V. 1986. — 28. V. 1992.
S tugom i ljubavlju, njegovi najmiliji: supruga Flora, kćerke Erna i Danila i sin Vinko s obiteljima. (36)

U SJEĆANJE

na dragog supruga, oca i djeda

JOSIPA ŠIMCA

1. VI. 1991. — 1. VI. 1992.
Godina je prošla, ali ti si uvijek u našim srcima. S tugom i uvijek u mislima tvoji najmiliji: supruga Danica, sinovi Ivan i Zoran s obiteljima. (34)

TUŽNO SJEĆANJE

na voljenog brata

JOSIPA ŠIMCA

1. VI. 1991. — 1. VI. 1992.
Sestra Tona s obiteljima. (35)

U SJEĆANJE

Dana 27. svibnja navršava se šest godina od smrti naše drage majke, supruge i bake

LJUBINKE BAŠIĆ

Njeni najmiliji: suprug Ante i djeca s obiteljima. (37)

Društveno poduzeće

»RIVIJERA«, p.o. Šibenik

Vladimira Nazora 53

upućuje

POZIV

ZA PRETHODNI UPIS DIONICA

Radi utvrđivanja interesa za kupovinu dionica, Društvenog poduzeća »RIVIJERA«, p.o. Šibenik, a u skladu sa Zakonom o pretvorbi društvenih poduzeća, pozivamo:

1. zaposlene i ranije zaposlene u DP »RIVIJERA« — Šibenik
2. umirovljenike DP »RIVIJERA«, kao i umirovljenike njegovih pravnih prednika
3. zaposlene u drugim pravnim osobama i državnim organima koji ne podliježu pretvorbi

da prijave namjeru kupovine dionica uz sljedeće pogodnosti:

- 20 posto osnovnog popusta
- 1 posto dodatnog popusta za svaku godinu ukupnog radnog staža
- obročnu otplatu dionica do 5 godina

Pozivaju se također i sve ostale zainteresirane domaće i strane fizičke i pravne osobe da prijave svoj interes za kupnju dionica DP »RIVIJERA« Šibenik.

Dionice će se upisivati i uplaćivati po posebnoj javnoj pozivu.

Želite li postati dioničarom DP »RIVIJERA«, popunite anketni kupon i pošaljite ga u roku od 8 dana, na navedenu adresu, s naznakom »za kupnju dionica«.

ANKETNI KUPON

1. IME I PREZIME

2. ADRESA telefon

3. UKUPNI RADNI STAŽ

4. NAZIV PODUZEĆA — USTANOVE U KOJOJ STE ZAPOSLENI

5. JESTE LI RADILI U DP »RIVIJERA«, ODNOSNO U NJEGOVOM PRAVNOM PREDNIKU

DA NE

6. ORIJENTACIJSKI IZNOS ZA KOJI ŽELITE DIONICE KUPITI U GOTOVINI (HRD-DEM)

7. ORIJENTACIJSKI IZNOS ZA KOJI ŽELITE KUPITI DIONICE U OBROCI (HRD-DEM)

8. VLASTORUČNI POTPIS

Detaljnije informacije na telefon 28-133.

DOMOVINI U ČAST

Eto, štovani moji čitatelji, postali smo članovima SVJETSKE OBITELJI kako nikidan reče TATA u zgradi UJEDINJENIH NARODA. Lipo je bilo čuti, cilo popodne sam se lipo osjeća. Moja parona tvrdi da je teži put do teletine nego bilo čega na baloti. Njoj jadnici uvijek meso u glavi, šta ćeš triba joj oprostiti, žensko je. Reka sam joj: »Nije domovina od frižidera do špakera, a sva je radost u bronzinu.«

Ona meni da sam ka njezin bivši profesor iz zemljopisa. Bilo mi je puno lipo čuti šta me uspoređuje sa pametnim čovikom. Zakratko mi je to bilo, jerbo mi je rekla da je uvijek slušala kako imamo najbogatiju domovinu, a od cilog tog bogatstva uvijek san morala vagati i sastavljati kraj s krajem.

Je, draga moja, uvijek nam se namećala neka druga domovina, a nismo imali svoju do prije dvi godine. Pridložila san joj da prikinemo sa pripucavanjem, jerbo smo tribal primiti jednog uvaženog gosta. Složila se i nastalo je primirje iako niko ništa nije potpisiva. Spremila je kokoš za večeru. Lipo mi je vonjala i počela san razmišljati o kokoši ka jednoj od najstarijih beštija na baloti. Ljudi su je smatrali nevažnom spizom, jerbo nisu mogli virovati da tako lipo spiza može nastati od jednog jaja. U isti tren začulo se zvonce. Moja parona je skočila ka da je granata pala u vrta. Triba je doći čovik iz kriznog štaba, a na vratima se pojavija moj Grišpe. Bilo mi je drago šta mogu viditi prijatelja. Prvo šta je reka: »Dobro je činiti dobro.« Prvi put da čujen kako moj prijatelj čini dobro.

Cili život san činja dobro samo šta to svit nije zna cijeniti, kaže moj Grišpe.

Kad bolje promislina i činila ste dobro i sebi i nama. Pokrali ste bivšu državu tako da je morala nestati, a mi smo mogli napraviti konačno našu kojoj je danas tek drugi rodendan. Di ćemo ići sutra proslaviti, pita me Grišpe. Mogli bi di očeš kad bi mogli pokriti papirom. Ako nemaš papira ima lancuna kaže meni Grišpe. Nema dinara, moj Grišpe, i ostaje jedino da Bog dá da sanjam janjetinu, a ujutro kad se dignem da čačkam zube. Javi se parona i kaže kako mi je draža janjetina od nje. Dobro i kaže kada je janjetina najlpša spiza a šta fali koki s mladim kumpirima. Sili smo za stol, a s nama prijatelj Grišpe. Uživali smo u spizi i čakuli a ja san zaključija i kažen Grišpi: »Vi bivši komunisti ste ka kumpiri. Uz svaku vlast pristajete ka i kumpiri uz svako meso. Možemo vas gnječiti, stiskati sa bilo kojim točom a u biti ostajete kumpiri. Političkim rječnikom: kako vas okrića oli privrća vi ste opet uz vlast.« Nema to veze bitno da smo dobili domovinu, kaže Grišpe. Dobro kaže Grišpe, ali su niki i izgubili domovinu, i sad grizu ka bisni pasi. Javi se parona i kaže da pristanem sa spizon kako bi sačuva liniju. Dobro kaže, ali san uzeja zadnji kumpir. Grišpe kaže kako volin kumpire.

Ne volin prijatelju. Zašto ih onda tako slatko je deš?

Da ih ne vidim i kad ih ne vidim lakše mi je u želucu i duši. Nečeš se tako lako osloboditi kumpira makar za sljedećih pet godina. Ajmo mi nazdraviti za Dan državnosti, kaže Grišpe. Pametno prijatelju, najpametnije šta si moga reći.

Nazdravlje domovini i svima koji je osjećaju svojom

Vaš KREŠE

DVJESTO PAKETA ZA SOCIJALNO UGROŽENE

Protekle subote sindikalisti iz šibenske Tvornice lakih metala preuzeli su u Rijeci humanitarnu pomoć za svoje socijalno ugrožene radnike, koja im je stigla iz talijanske firme »Consiglio di fabrico« iz Porto Magliere. Suradnja između dviju tvornica traje već dugi niz godina, a nakon posjeta Šibeniku prije mjesec dana, prijatelji iz Italije odlučili su da svaki radnik njihove tvornice odvoji jednodnevnu zaradu od čega je prikupljena pomoć za radnike Tvornice lakih metala. Za socijalno najugroženije djelatnike TLM-a od talijanske pošiljke sindikalisti su priredili dvije stotine paketa s hranom i drugim životnim potrepštinama.

R.G.
(Snimio: R. Goger)

GLAZBENO-POETSKA VEČER

NJIHOVO JE ORUŽJE PJESMA

Kada se u jednoj večeri isprepletu poezija i glazba onda svi ljubitelji lijepih riječi i zvukova mogu doći na svoje. A da u Šibeniku ima mnogo takvih ljubitelja vidjelo se i protekle srijede, 26. svibnja. Mala dvorana u Muzeju grada Šibenika bila je premalena za sve one koji su htjeli slušati stihove Krste Jurasa, Jakše Fiamenga, Dubravka Horvatića, Stjepana Gulina, Slavka Mihalića, Tita Bilopavlovića i Pere Mioča, za sve one koji su htjeli čuti kako Mirjana Erceg izvodi Bachove skladbe na čembalu, kako zvuči gitara Ante Radonića i kako pjevaju Dragana Brkić i Tomislav Mioč, učenici 3. razreda srednje glazbene škole.

Mnogi od ovih pjesnika došli su te večeri iz Zagreba, odnosno Splita. Sve njih Šibenik i Šibenčani zadužili su svojom ljepotom i svojim življenjem, svi oni odužili su se te srijede onim najboljim što pjesnik posjeduje — svojom pjesničkom riječju.

M.L.

Mlada sopranistica Dragana Brkić oduševila je sve prisutne svojim pjevanjem. Buket cvijeća, uručio joj je Pero Mioč, koji je zajedno s djelatnicima Centra za kulturu i organizirao ovu glazbeno-poetsku večer.

»Kad razide se dim« — stihovi su Krste Jurasa, zagrebačkog Šibenčanina. Pažljivo su ga slušali čekajući svoj red (slijeva nadesno) Jakša Fiamengo, Dubravko Horvatić, Stjepan Gulin, Slavko Mihalić, Tito Bilopavlović i Pero Mioč. Za čembalom — Mirjana Erceg

PRVENSTVO »KORNATAR« U UDIČARENJU I PODVODNOM RIBOLOVU

KULUŠIĆ I JEŽINA NAJBOLJI

Živko Kulušić i Svemir Ježina klupski su prvaci sportskog društva »Kornatar« u udičarenju i podvodnom ribolovu. Prvenstvo je po prvi put održano u Murterskom moru na poziciji oko otoka Murvenjak, te Gira, Vrtić i Visovac. Sudjelovalo je sedamdeset udičara i četiri podvodna ribolovca.

U pet sati lova ulovljeno je oko četrdeset kilograma ribe, najviše arbuna, vrana, šaraga, kneza i pirki.

Najbolji udičar »Kornatar« je Živko Kulušić sa 3345 bodova, drugi je Slobodan Bašić sa 3275 bodova, dok je treći sa 3250 bodova Dragut Vodojpa, kojemu je ovo prvo službeno natjecanje. Redom dalje su se plasirali: Stjepan Ježina 3005 bodova, Josip Kolačko 2220 bodova, Milan Papeša 1800 bodova, Miro Juraga 1765 bodova i tako do sedamnaestog mjesta.

Dvije valdne vrane ukupne mase 1360 grama dovele su Svemira Ježinu na prvo mjesto prvenstva »Kornatar« u podvodnom ribolovu sa ukupnih 2360 bodova. Također dvije vrane nešto manje mase 1220 grama bile su dovoljne za drugo mjesto Petru Šikiću-Marušiću jer su donijele 2220 bodova. Treće mjesto osvojio je Izidor Pleslić sa 1100 postignutih bodova.

Raduje pripomenuti da je u udičarenju sudjelovala i jedna žena Neda Juran i jedan junior Vjeko Bašić.

Ulovljena riba konzumirana je u murterskom hotelu »Colentum« uz proglašenje najboljih. Pomoć u organizaciji cjelokupnog natjecanja sponzorirali su »Istravinoexport« Rijeka, mecnica »Girin« i poduzeće »Slanica« Murter

M. PAPEŠA

SASTAV: M.M.	PREDSTO- JECI PRAZNIK (30.V.)	INTERI- JER	PLES	RADIJUS	KRATICA ZA OTOCI	POJEDI- NAČNA DLAKA KOŠE	ŽURNALI- ZAM	INICIJA- LI KNJIŽ- KOZARCA
HRVAT- SKA ATENA								
IME GLUMICE KARIĆ				GRAD U SLAVO- NIJI				
NIŠTICA					A.V. AR			GRAD - JURAK U SLAVO- NIJI
ZUBNI SUGLAS- NICI			TRPNO STANJE GLAGOLA					
R.R.							RIJEČCA ZA NUT- KANJE	
Ž.A.							AKUZATIV	
AUGUST ŠRNOA							GRČKO SLOVO	
V.NJ.							S.V. KALIJ	
SUPROT- NI VEZNIK			SUVREME- NI NAČIN ODIJEVA- NJA	UPRKOS SVEMU	KAMATA BIJES, SRDŽBA			
KEMIJSKI ELEMENT							V.R. AFRIČKA ŽIVOTI- NJA	
DONJI DIO NOGE								ZMIJSKI OTROV
TONA		ŽENSKO IME					I I	
AZIJSKA DRŽAVA		R						OSJET GLEDA- NJA